

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

14/1/2009 **Il Divo** Πάολο Σορεντίνιο

21/1/2009 **Boy A** Τζον Κρόουλι

28/1/2009 **Summer Book** Σεϊφί Τεομάν

4/2/2009 **Ανθισμένες κερασιές** Ντόρις Ντόρι

11/2/2009 **Εμπιστεύσου την αγάπη** Ξιαοσουάι Γουάγκ

18/2/2009 **Και τα σπουργίτια τραγουδούν** Ματζίντ Ματζίντι

25/2/2009 **Η σιωπή της Λόρνα** Λυκ και Ζαν - Πιέρ Νταρντέν

4/3/2009 **Τέσσερις νύχτες με την Άννα** Γιέρζι Σκολιμόφσκι

11/3/2009 **Madeinusa** Κλαούντια Γίόσα

18/3/2009 **Euphoria** Ιβάν Βιριπάγιεφ

25/3/2009 **Το καλοκαίρι που έφυγαν οι γονείς μου** Κάο Χάμπουργκερ

1/4/2009 **Παγωμένο ποτάμι** Κόρτνεϊ Χαντ

8/4/2009 **Βαλς με τον Μπασίρ** Αρί Φόλμαν

MADEINUSA

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Κλαούντια Γίόσα
Ηθοποιοί: Μαγκαλί Σολιέ, Γιλιάνα Τσονγκ,
 Κάρλος ντε λα Τόρε
Χώρα: Περού, Ισπανία (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 100'

Διακρίσεις: - 2 Βραβεία στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Cartagena
 1) Χρυσή Ινδία Καλύτερης Ηθοποιού στην Μαγκαλί Σολιέ
 2) Ειδική Μνεία στην Κλαούντια Γίόσα
 - 2 Βραβεία στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ceara
 1) Καλύτερης Κινηματογραφίας στον Ραούλ Πέρεζ Ουρέτα
 2) Καλύτερο Σενάριο στην Κλαούντια Γίόσα
 - Βραβείο Σκηνοθεσίας και Βραβείο CONACINE στην Κλαούντια Γίόσα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Λατινικής Αμερικής στη Λίμα
 - Βραβείο Roberto Tato Miller Καλύ-

τερης Ταινίας της Λατ. Αμερικής στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Mar del Plata
 - Βραβείο FIPRESCI στην Κλαούντια Γίόσα, Φεστιβάλ Ρότερνταμ
 - Πολλές υποψηφιότητες

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Η *Madeinusa* είναι ένα κορίτσι που ζει σ' ένα ξεχασμένο χωριό μιας οροσειράς του Περού, στο οποίο κανείς ξένος δεν μπορεί να μπει, την Μαναγιαγιεκούνα. Αυτό το παράξενο μέρος είναι γνωστό για μια θρησκευτική του συνήθεια: Από τη Μεγάλη Παρασκευή από τις 3:00 το απόγευμα κι έπειτα, όταν σταυρώνεται ο Ιησούς, μέχρι και την Κυριακή του Πάσχα, που ανασταίνεται, ολόκληρο το χωριό μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Η αμαρτία δεν υφίσταται κατά τη διάρκεια εκείνων των ημερών, επειδή ο Θεός είναι νεκρός και δεν μπορεί να τους δει. Όλα γίνονται, χωρίς τύψεις. Η *Madeinusa*, η αδελφή της κι ο πατέρας της, δήμαρχος του χωριού

διατηρούν αυτή την παράδοση χωρίς κανέναν δισταγμό. Όλα, όμως, πρόκειται ν' αλλάξουν με την άφιξη του Σαλβαδόρ (Σωτήρα), ενός νέου άντρα από τη Λίμα που είναι υποχρεωμένος να παραμείνει στο χωριό τις τρεις μέρες που ο Θεός δεν βλέπει...

Αυθεντικό μελόδραμα, με το έντονο τοπικό παραδοσιακό χρώμα.

Το να δεις μια ταινία, από το τόσο μακρινό Περού, είναι τουλάχιστον πολιτιστικό μάθημα.

Η φωτογραφία είναι ένα πολύχρωμο μωσαϊκό, από όλα τα έντονα χρώματα της ίριδας. Χρώματα που προτιμούσαν και οι πρόγονοί τους, στα πλουμιστά τους κατασκευάσματα. Σε αυτό το καμβά ταιριάζει απόλυτα ο μαγικός ρεαλισμός του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες, που έχει άλλωστε στοιχειώσει όλο το σινεμά της νότιας πλαγιάς της αμερικανικής ηπείρου.

Η *Madeinusa* είναι γοητευτική, είναι πολύχρωμη, είναι ολοζώντανη! Οι σχηματικοί χαρακτήρες, ενός λαϊκού παραμυθιού, συναντούν τον μαγικό κόσμο του Γκαέλ Γκαρσία Μάρκες και το παραδοσιακό κατακτά τον πολιτισμό. Η σκηνοθέτιδα τραγουδάει ντόπιους σκοπούς και χορεύει ξέφρενα μαζί με τους κατοίκους του χωριού, μπερδεύοντας την ψυχή μιας ολοζώντανης χώρας, με τον κατεστημένο καθολικισμό, που έχει γραφτεί πλέον στην τοπική συνείδηση. Ολοζώντανες και οι ερμηνείες των τεσσάρων ηρώων (δεν υπάρχουν καν δευτερεύοντες), γλυκόπιση η μουσική της *Selma Mutal*, πίνακας του Γκογκέν η φωτογραφία. Πρόκειται για μια ταινία που μπορείς εύκολα να αγαπήσεις και ακόμα ευκολότερα, να την αφήσεις να σε παρασύρει. Καλωσόρισε Περού και από τα μέρη μας...

Η Μαντεϊνούσα, μια όμορφη έφηβη, ερωτεύεται τον γοητευτικό Σαλβαδόρ, έναν ταξιδιώτη από τη Λίμα. Όταν τον είδε, όλες της οι φαντασιώσεις για το πώς πρέπει να είναι η ζωή στην πρωτεύουσα πήραν σάρκα και οστά. Μια ζωή που απέχει πολύ από τη δική της στη μικρή κωμόπολη της Μαναγιακούνα: έναν κόσμο όπου ψόφια ποντίκια χρησιμοποιούνται για γούρι, κρασί προσφέρεται στα πτώματα και θρησκευτικές τελετές κρατούνται τόσο μυστικές που ο ξένος ταξιδιώτης πρέπει να φυλακιστεί ώστε να μη γίνει μάρτυρας. Για σκηνοθετικό ντεμπούτο, σίγουρα είναι αρκετά ελπιδοφόρο. Η δημιουργός, επέμεινε πολύ στις αισθηματικές σχέσεις μεταξύ των ηρώων, χωρίς να παραβλέπει το κοινωνικό περιβάλλον που διαδραματίζεται αυτή η ιστορία. Η πατριαρχική

κοινωνία και οι δοξασίες, που ένα χωριό ακολουθεί - απομονωμένο, σχεδόν, από τον κόσμο, και τον σύγχρονο πολιτισμό - παρουσιάζεται ρεαλιστικά.

Αναμειγνύει θαυμάσια τεχνικές φόρμες σε αντιπαράβολή-αντίστιξη του καινούργιου με το παραδοσιακό (κλασική σε αυστηρά παραδοσιακό πλαίσιο, με εκπληκτική κινηματογράφηση και έντονα χρωματικά φίλτρα που επιτρέπουν να αναδειχθούν όλες οι λεπτομέρειες που αποτυπώνουν την επαρχιακή ζωή του Περού) χωρίς να γίνεται υπέρ το δέον φολκλορική ή δραματική (κάτι που είναι αδύνατο να αποφύγει κανείς, αφηγούμενος παρόμοιες ιστορίες). Το συγκινησιακό στοιχείο, λοιπόν, είναι το πρωτεύον σε τούτο το αυθεντικό μελόδραμα, με το έντονο τοπικό παραδοσιακό χρώμα, χωρίς τη χρήση των ευκολιών που έχουμε μάθει από παρόμοια world / ethnic φιλμ, που δραματοποιούν την πραγματικότητα. Είναι διαφορετικό, φρέσκο, πρωτότυπο και μαγικό το ταξίδι αυτό και αξίζει, της προσοχής σας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ

Αυτήν την ευκαιρία δεν την έχανα με τίποτα! Το να δεις μια ταινία, από το τόσο μακρινό Περού, είναι τουλάχιστον πολιτιστικό μάθημα, μιας και έχει να διανεμηθεί, κανονικά στην Ελλάδα (εκτός φεστιβάλ), ταινία από τη χώρα των Ίνκας, από... ποτέ! Έτσι το βρήκα ενδιαφέρον να ξεκινήσω με μια μικρή αναδρομή στο περουβιανό σινεμά, με την ελπίδα να έχουμε μια εξίσου καλή συνέχεια, με την επαφή μας με αυτή τη χώρα.

Το περουβιανό σινεμά ξεκίνησε βουβά το 1911, με την ταινία *Los Centauros Peruanos*, αγνώστου, ακόμα, σκηνοθέτη. Μέχρι και τη δεκαετία του 1960, η παραγωγή ήταν πολύ φτωχή και κυρίως μεξικανοί κινηματογραφιστές κινούνταν στα πράγματα. Τη δεκαετία του 1970 έγινε μια προσπάθεια ανέγερσης εθνικού κινηματογράφου, βασικά με διασκευές από τοπικά μυθιστορήματα, όπως του δημοφιλούς *Jamie Bayly*. Το *Bromas*, S.A. (1967) θεωρείται η πρώτη ουσιαστική επιτυχία στο Περού, ακόμα και αν δεν θεωρείται ποιοτικά, τίποτα περισσότερο από μια μέτρια, λαϊκή κωμωδία. Ο *Armando Robles Godoy* έγινε ο πρώτος δημοφιλής σκηνοθέτης, παράγοντας

κυρίως δράματα. Ο Francisco Jose Lombardi, με ποιοτικότερους προσανατολισμούς, τον αντικατέστησε και έβγαλε την τοπική κινηματογραφία από τα στενά της σύνορα. Η ταινία *La Ciudad y los Pernos* (Η Πόλη με τα Σκυλιά) του 1985, ανήκει στην *avant-garde* των λατινοαμερικανικών φιλμ της δεκαετίας. Το 2005, η ταινία κινουμένων σχεδίων του Eduardo Schuldt, *Pirates en el Callao*, έγινε η πρώτη ταινία στην ιστορία του λατινοαμερικανικού σινεμά, που προβλήθηκε σε 3-D. Η *Madeinusa* θεωρείται για το Περού, ήδη, **εθνικός θησαυρός** και για πολλούς η καλύτερη ταινία που παράχθηκε ποτέ στη χώρα.

Με αυτά και με άλλα, φτάσαμε και στην γλυκιά *Madeinusa*. Μια κοπέλα που οφείλει το ψευδώνυμο της (*Made-in-USA*), στην αγάπη της για ό,τι λάμπει. Σαν άγγελος με το κρίνο καταφτάνει, από την πρωτεύουσα Λίμα, ο νεαρός ήρωας και θα αναμιχθεί ανάμεσα στις παραδόσεις της καρδιάς της χώρας του, της απόμακρης επαρχίας. Σε μια σκηνή-βλασφημία, οι δυο τους θα ενωθούν σε μια μοίρα, που δεν θα μπορούσε να μην είναι τραγική. Η Claudia Llosa κρίνει τον συμπατριώτη της «αγροίκο», αλλά λατρεύει τις παραδόσεις του. Γλεντάει μαζί του στο ξέφρενο πανηγύρι, που αναμιγνύει τις ινδιάνικες ρίζες με την Καθολική θρησκεία.

Η φωτογραφία είναι ένα πολύχρωμο μωσαϊκό,

από όλα τα έντονα χρώματα της ίριδας. Χρώματα που προτιμούσαν και οι πρόγονοί τους, στα πλουμιστά τους κατασκευάσματα. Σε αυτό το καμβά ταιριάζει απόλυτα ο μαγικός ρεαλισμός του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες, που έχει άλλωστε στοιχειώσει όλο το σινεμά της νότιας πλαγιάς της αμερικανικής ηπείρου. Η Llosa δεν αποφεύγει τους σχηματικούς χαρακτήρες, κάτι συνηθισμένο στις λαϊκές τέχνες. Η ταινία είναι ένα μοντέρνο παραμύθι, με ρίζες φολκλορικού δράματος. Η ταινία, όμως, είναι φολκλόρ μονάχα στο θέμα της, αφού η Llosa κινείται με μια άνεση, που θα είχε ένας έμπειρος σκηνοθέτης. Παράγει έναν διεθνή κινηματογράφο, εύκολο για τα μάτια του, εκτός Περού, θεατή. Δεν βαθαίνει ποτέ την ιστορία της, ακόμα και αν βρίθει από συμβολισμούς. Αφήνει τον ρεαλισμό των Λατίνων στο φολκλορικό επίπεδο και για τους ήρωες της κρατάει την αλά Μάρκες οπτική. Μείνετε ως το πανέξυπνο φινάλε, που σπάει τον συναισθηματισμό και προσγειώνει στο μυστικιστικό κόσμο της απομόνωσης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΝΩΤΗΣ

ΚΛΑΟΥΝΤΙΑ ΓΙΟΣΑ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

La Teta asustada, (2008), *Madeinusa* (2006)